

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut C(2016) 8530 final av den 7 december 2016, i ärende AT.39914 – Räntederivat i euro (nedan kallat det angripna beslutet), i den del som rör sökandena, eller
- nedsätta de böter som ålagts sökandena, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Kommissionen har inte styrkt att sökandenas avsikt var att manipulera löptider för EURIBOR eller EONIA (referensräntor). Bevisningen visar att sökandena inte eftersträvade konkurrensbegränsning, i den mening som avses i artikel 101.1 FEUF och artikel 53.1 i EES-avtalet (nedan tillsammans kallade artikel 101).
2. Kommissionen har vidare eller alternativt gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att anse att den påstådda manipuleringen av löptiderna för EURIBOR eller EONIA syftade till att hindra, begränsa eller snedvrída konkurrensen, i den mening som avses i artikel 101.
3. Eftersom det i det angripna beslutet inte görs gällande att sökandena haft något annat konkurrensbegränsande syfte än att manipulera löptiderna för EURIBOR eller EONIA, kan kommissionen inte nu komma med några sådana nya påståenden.
4. Kommissionen har, i andra hand, inte visat att sökandena med uppsåt deltagit i en enda, fortlöpande överträdelse. Sökandena gör särskilt gällande att det inte endast fanns ett enda syfte med det beteende som kommissionen anser strider mot artikel 101. Sökandena menar annars att de inte var medvetna om övriga parter konkurrensbegränsande beteende och att de inte borde kunna ha förutsett det. Sökandena menar i sista hand att deras avsikt inte var att genom sitt beteende bidra till en gemensam plan med ett konkurrensbegränsande syfte.
5. Kommissionen har agerat på ett sätt som strider mot grundläggande unionsrättsliga principer, god förvaltning, oskuldspresumtionen och sökandenas rätt till försvar. Kommissionen har dömt sökandena på förhand genom det sätt som den tillämpade "hybrid"-förfarandet och genom kommissionsledamotens Almunias uttalanden.
6. Kommissionen har vidare eller alternativt gjort flera fel i sin beräkning av sökandenas böter, varför domstolen bör nedsätta bötesbeloppet. a) Kommissionen borde ha lagt större vikt vid förmildrande omständigheter och betecknat överträdelsen som mindre allvarlig och anpassat tilläggsbeloppet med hänsyn till sökandenas marginella och avvikande roll. b) Kommissionen har inte tillämpat samma metod för att beräkna omsättningen för varje deltagare, vilket lett till att sökandena utan objektiva skäl behandlats mindre förmånligt. c) Kommissionen borde ha tillämpat en större rabatt vad avser sökandenas kassakvittoresultat, så att hänsyn tas till sökandenas relativa ekonomiska styrka. d) Kommissionen borde inte ha tagit med EONIA-försäljning i sin beräkning av försäljningsvärdena.

Talan väckt den 28 februari 2017 – BASF Grenzach mot Echa

(Mål T-125/17)

(2017/C 112/67)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: BASF Grenzach GmbH (Grenzach-Wyhlen, Tyskland) (ombud: advokaterna K. Nordlander och M. Abenhaim)

Svarande: Europeiska kemikaliemyndigheten

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att talan om ogiltigförklaring kan prövas,
- ogiltigförklara det beslut som meddelades av Europeiska kemikaliemyndighetens (Echa) överklagandenämnd den 19 december 2016 angående ämnesutvärderingen enligt artikel 46.1 i förordning (EG) nr 1907/2006 ⁽¹⁾ av triklosan (ärende nr A-018-2014) (triklosanbeslutet), såvitt överklagandenämnden i sitt beslut avsåg sökandens överklagande, bekräftade de av Echas tidigare begärda rått-, fisk- och nedbrytningstesten samt förordnade att resterade uppgifter skulle ges in senast den 28 december 2018,
- förplikta Echa att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter

- Överklagandenämnden åsidosatte en väsentlig formföreskrift när den inskränkte sig till att enbart göra en begränsad lagenlighetsprövning av triklosanbeslutet, istället för att göra en fullständig omprövning. Överklagandenämnden åsidosatte även två ytterligare väsentliga formföreskrifter genom att – utan att ta ställning till dem i sak – bortse från flera nyckelargument och vetenskaplig bevisning som sökanden hade lagt fram. Överklagandenämnden åsidosatte därigenom sin omprövningsbefogenhet och sökandens rätt till försvar.

2. Andra grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen, jämförd med artikel 13 FEUF, artikel 25.1 i Reachförordningen, artikel 47 i Reachförordningen och tribunalens fasta rättspraxis angående domstolsprövning och bevisbörda

- Beträffande rättestet anser sökanden att både Echa och överklagandenämnden medgav att det finns skillnader mellan rättors respektive människors sköldkörtelsystem, men förlitade sig huvudsakligen på uppgifter från studier på råttor för att anta potentiella effekter på mänskligt tyroxin (trots att befintliga studier på människor visar att några sådana effekter inte föreligger). Sökanden anser därför att: (i) det har underlåtit att i triklosanbeslutet beakta samtliga relevanta uppgifter som fanns tillgängliga, (ii) triklosanbeslutet är motsägelsefullt, (iii) triklosanbeslutet grundar sig på osammanhängande bevisning. Av dessa skäl har det i triklosanbeslutet gjorts en uppenbar oriktig bedömning av behovet av rättestet, såvitt det testet avser en påstådd betänklighet rörande fosterskadade neurotoxicitet hos människa. Beträffande reproduktionstoxiska effektområden i rättestet, underlät både Echa och överklagandenämnden att beakta samtliga relevanta uppgifter som fanns tillgängliga och förlitade sig på osammanhängande bevisning. Echa och överklagandenämnden gjorde därigenom en uppenbart oriktig bedömning av behovet av rättestet för reproduktionstoxiska effektområden. Sökanden anser även att rättestet är uppenbart olämpligt, eftersom testresultaten omöjligt kan bistå Echa att klarlägga de påstådda betänkligheterna angående endokrinrubbingar hos människa. Triklosanbeslutet är vidare rättsstridigt, eftersom överklagandenämnden fastställde rättestet utan att kontrollera huruvida samtliga krav enligt proportionalitetsprincipen var uppfyllda. Överklagandenämnden underlät i synnerhet att pröva huruvida mindre ingripande åtgärder fanns tillgängliga för att klarlägga de påstådda betänkligheterna angående endokrinrubbingar hos människa.
- Beträffande fisktestet gör sökanden gällande att (i) överklagandenämnden underlät att utöva sitt fria skön och avgöra huruvida det, på grundval av tillgänglig vetenskaplig forskning, förelåg någon "potentiell risk" som kunde motivera att ytterligare tester krävdes, (ii) både Echa och överklagandenämnden underlät att visa att det, på grundval av tillgänglig vetenskaplig forskning, förelåg en potentiell risk för endokrinrubbing, vilken motiverade ytterligare tester på fisk och (iii) både Echa och överklagandenämnden kastade om bevisbördan och åsidosatte artikel 25.1 Reachförordningen genom att kräva att sökanden ska visa att någon sådan risk inte föreligger.

- Beträffande nedbryningstestet gör sökanden gällande att Echa och överklagandenämnden underlät att ta vederbörlig hänsyn till både bevisvärdet avseende nedbrytningen av triklosan och kravet att beakta ur miljösynpunkt relevanta förutsättningar på det sätt som anges i bilaga XIII. Sökanden gör vidare gällande att Echa och överklagandenämnden åsidosatte den tydliga anvisningen i bilaga XIII till Reachförordningen att beakta bevisning som avspeglar förutsättningar som är relevanta ur miljösynpunkt, genom att kräva att sökanden skulle genomföra nedbryningstestet i pelagiskt vatten (det vill säga klart vatten utan några sediment). Sökanden anser vidare att Echa och överklagandenämnden, efter att ha beslutat att simuleringstestet måste avspegla förutsättningar som är relevanta ur miljösynpunkt, underlät att göra en lämplig sakkunnigbedömning för att fastställa de testförutsättningar som var lämpliga.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 2006, s. 1).

Tribunalens beslut av den 10 februari 2017 – Tarmac Trading mot kommissionen

(Mål T-267/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/68)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på tredje avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 287, 8.8.2016.

Tribunalens beslut av den 3 februari 2017 – Bank Saderat Iran mot rådet

(Mål T-349/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/69)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 305, 22.8.2016.

Tribunalens beslut av den 14 februari 2017 – HP mot kommissionen och eu-LISA

(Mål T-596/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/70)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på femte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 296, 16.8.2016 (målet registrerades inledningsvis vid Europeiska unionens personaldomstol som mål F-26/16 och överfördes till Europeiska unionens tribunal den 1.9.2016).